

VLAAMSE RAAD

BUITENGEWONE ZITTING 1988

Nr. 7

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

20 JUNI 1988

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie	157
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn, Gezin en Volksgezondheid	158
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, Vorming en Openbaar Ambt	159
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	159
J. Dupré, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid	164
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Brusselse Aangelegenheden	168
E. Beysen, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	169
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,5)	
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	172
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 69,5)	
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	172

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,3 en 4)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN ECONOMIE

Vraag nr. 29
van 24 mei 1988
van de heer L. VANVELTHOVEN

Renteloze lening Vlaamse Executieve aan „De Warande” — Controle en aanwending winsten

De Vlaamse Executieve heeft in haar vergadering van 23 juli 1986 beslist aan de VZW „De Warande” een renteloze lening, bepaald op 30 miljoen frank, toe te staan. Eerder deelde de Voorzitter van de Vlaamse Executieve mij mede dat de ontleende gelden uitsluitend mogen aangewend worden voor de uitbouw van dit Vlaams Ontmoetingscentrum en dat de winst ervan dient aangewend te worden voor initiatieven ter versterking van de Vlaamse aanwezigheid in Brussel.

Kan de heer Voorzitter mij een antwoord geven op de volgende vragen.

1. Op welke wijze heeft de Vlaamse Executieve controle op de aanwending van de toegestane lening ?
2. Het VEV-comité Brussel is initiatiefnemer van de VZW „De Warande” en van de VZW Brabantse Golf te Melsbroek. Bovendien heeft het VEV-comité Brussel bij monde van haar voorzitter herhaaldelijk verklaard dat naast de inrichting van „De Warande” ook de aanleg van een golfterrein in het Floordambos te Melsbroek moet beschouwd worden als een element van Vlaamse aanwezigheid in Brussel. Beschouwt de Vlaamse Executieve de aanleg van het omstreden golfterrein in het Floordambos te Melsbroek als een element van Vlaamse aanwezigheid in Brussel en kunnen derhalve de winsten van VZW „De Warande” aangewend worden voor de uitbouw van bedoeld golfterrein ?

Antwoord

Wat betreft de twee concrete vragen die het geachte lid mij stelt kan ik het volgende antwoorden.

1. Artikel 6 van de leningsovereenkomst bepaalt dat de Vlaamse Executieve twee vertegenwoordigers in het financieel comité van De Warande vzw kan aanduiden voor de duur van de leningsovereenkomst. Zij dienen inzonderheid toe te zien dat de bepalingen van de leningsovereenkomst worden nageleefd.
 Deze twee vertegenwoordigers werden aangeduid door de Vlaamse Executieve op 11 mei 1988.
2. De leningsovereenkomst bepaalt uitdrukkelijk dat het bedrag dat ter beschikking wordt gesteld uitsluitend aangewend dient te worden voor de uitbouw van een Vlaamse ontmoetingsplaats op hoog niveau te Brussel en dit in het kader van het project De Warande, gelegen aan de Zinnerstraat 1 te 1000 Brussel.

Vraag nr. 30
van 27 mei 1988
van mevrouw F. BREPOELS

Realisatie Toekomstcontract Limburg — Benoeming manager

Uit de pers vernamen wij dat de opvolger van de Toekomstmanager pas op 1 september zal worden aangeduid.

De realisatie van het Toekomstcontract is van uiterst groot belang voor Limburg en dus ook het management ter zake.

Kan de geachte Voorzitter van de Vlaamse Regering mij meedelen welke de redenen zijn om deze ernstige materie, namelijk de benoeming van een nieuwe manager, meer dan drie maanden uit te stellen ?

Antwoord

Krachtens artikel 7 van het Toekomstcontract voor Limburg (Gemeenschappelijke verklaring van de Overheid van de provincie Limburg, de Vlaamse Executieve, het Ministercomité voor de Nationale Sectoren in het Vlaamse Gewest en de Europese Commissie inzake de reconversie en expansie van de provincie Limburg) is voorzien dat de Permanente Werkgroep Limburg zal beschikken over twee permanente medewerkers, waarvan één wordt voorgedragen door de Gouverneur van de provincie Limburg.

Het is deze permanente medewerker die thans dient te worden vervangen. Aangezien deze permanente medewerker werd voorgedragen door de Gouverneur van de provincie Limburg, komt het recht om een nieuwe permanente medewerker aan te duiden toe aan de Gouverneur van de provincie Limburg.

Vraag nr. 35
van 13 juni 1988
van de heer J. SAUWENS

Technische Grindcommissie Maasland — Conclusies eindrapport en beleidsopties

Wij vernemen via berichten in de krant dat de Executieve op 1 juni kennis nam van het eindrapport van de Technische Grindcommissie in verband met de ontginning van grind in het Maasgebied. Kan de Minister mij meedelen welke de belangrijkste conclusies zijn van het rapport. Heeft de Executieve deze conclusies reeds overgenomen in concrete beleidsbeslissingen ? Is het inderdaad de bedoeling de grindontginning tegen 2020 te beëindigen ? Welke is de huidige tewerkstelling in deze sector ? Gebeuren er in opdracht van de Vlaamse Executieve onderzoeken naar alternatieven voor grind in de wegen- en woningbouw ? Welke zijn de resultaten van deze onderzoeken ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de Technische Grindcommissie in zijn eindrapport drie uitgangspunten bestudeerde voor het formuleren van mogelijke beleidsopties, namelijk grindontginning met diverse tijdshorizonten, zijnde de jaren 2000, 2020 en 2040. Dit rapport had trouwens enkel een informerend en adviserend karakter. Wel beveelde de Technische Grindcommissie de optie gebaseerd op een tijdshorizon tot ca. het jaar 2020 aan. Deze beleids optie laat volgens de Grindcommissie toe dat :

- het bedrijfsleven en de markt zich aanpassen ;
- een structuurplan zonder tijdsdruk kan uitgewerkt worden ;
- onderzoek naar andere granulaten zich kan ontwikkelen.

Op 1 juni 1988 heeft de Vlaamse Executieve beslist een geïntegreerd beleidsplan uit te werken betreffende de grindproblematiek in het Limburgse Maasland, zich hierbij richtend naar respectievelijk het jaar 2000, 2010 en 2020. Daartoe zal overleg worden gepleegd met de sociaal-economische geledingen van Limburg, de werking van het IML-grindfonds zal worden onderzocht evenals het werkgelegenheidsaspect verbonden aan de verschillende uitgangshypothesen. Het al dan niet in herziening stellen van het gewestplan en het al dan niet doorvoeren van MER zal eveneens van dit onderzoek deel uitmaken. De bevindingen zullen omstreeks half juni worden besproken.

Wat betreft de vraag van het geachte lid inzake tewerkstelling in de grindsector kan ik mededelen dat volgens de RSZ-statistieken de directe tewerkstelling in de zand- en grindgroeven ongeveer 25 personen bedraagt. De indirecte tewerkstelling (transport) wordt maximaal op een 500 personen geraamd.

De in- en uitvoer van grind is een complexe aangelegenheid. De binnenlandse productie beliep 8.891.300 ton in 1986. Het binnenlands verbruik : 9.221.297 ton.

Land	Invoertonnage	Uitvoertonnage
1986		
Nederland	2.546.154	3.943.131
Frankrijk	266.253	13.041
Duitsland	619.732	116.421
Engeland	808.293	1.530
Diverse	—	—
Totaal	4.403.625	4.074.229

In opdracht van de Vlaamse Executieve gebeurt geen onderzoek naar alternatieve granulaten.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN WELZIJN,
GEZIN EN VOLKSGEZONDHEID

Vraag nr. 35
van 13 juni 1988
van mevrouw N. MAES

De Westhoek — Dumpingplaats voor laag radio-actief afval

De kusttoeristen ontdekken meer en meer de Westhoek. Die Westhoek is één van die (weinig) streken die als een gezonde zone kan bestempeld worden, gekoppeld aan rustige fiets- en wandelroutes : voor de bezoeker de moeite waard ! Een streek waarop de Westhoekers terecht fier kunnen zijn.

In een krantartikel van 14 maart werd die streek (van Lo-Reninge) volgens de Studiedienst Niras (Staatssecretariaat van Energie) als bijzonder geschikt bevonden om in de kleilagen kernafval onder te brengen. Paniek natuurlijk bij de Lonaars : hun dierbare Westhoek, die volgens hen op gebied van werkgelegenheid door de Ministers steeds vergeten werd, is nu het ideaal om afval — kernafval — te storten.

Daarom zou ik de Gemeenschapsminister willen vragen :

- of hij op de hoogte is van concrete plannen omtrent deze mogelijke dumping ;
- indien er sprake is van dumping, om welke producten gaat het dan ;
- hoe gaat het grondwater tegen die kernafval beschermd worden ? Op een boogscheut van Lo-Reninge bevindt zich het spaarbekken van Woumen, dat kan aangewend worden tot bevoorrading van de kust ;
- welke punten er doorslag gegeven hebben om de keuze als dumpingplaats op de Westhoek te laten vallen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te laten weten dat deze aangelegenheid behoort tot de bevoegdheid van mevrouw M. Smet, Staatssecretaris voor Leefmilieu en Maatschappelijke Emancipatie.

**T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
TEWERKSTELLING, VORMING EN
OPENBAAR AMBT**

**Vraag nr. 7
van 18 mei 1988
van de heer J. SAUWENS**

Centra voor personeelsselectie — Reglementering

De grote groep werklozen is in ons land blijkbaar een bijzonder lucratief werkterrein voor het toenemend aantal centra voor personeelsselectie.

Via een aantal opeenvolgende tests worden de sollicitanten volledig doorgelicht om aan de opdrachtgever de beste kandidaat af te leveren.

Is dit fenomeen u bekend? Moeten deze centra een erkenning of vergunning bekomen om dit werk te doen? Aan welke criteria moeten deze centra voldoen? Welke maatregelen heeft de regering genomen om aan deze wildgroei paal en perk te stellen? Welke maatregelen zijn er genomen om de privacy van de sollicitant te waarborgen, dit om misbruik van de verworven persoonlijke gegevens tegen te gaan?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de centra voor personeelsselectie, in zoverre hun activiteit bestaat uit het testen van de geschiktheid, de professionele kennis en ervaring van kandidaten in opdracht van een werkgever, een toegelaten activiteit uitoefenen en niet onderworpen zijn aan specifieke criteria, een vergunning of erkenning.

Wat betreft de privacy van de sollicitant, verwijs ik naar de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 38 betreffende de werving en de selectie van werknemers, algemeen bindend verklaard bij het koninklijk besluit van 11 juli 1984.

De artikelen 11 en 12 van voormelde CAO waarborgen enerzijds de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van de sollicitant bij de selectieprocedure en anderzijds de vertrouwelijke behandeling van alle inlichtingen betreffende de sollicitant.

**Vraag nr. 8
van 30 mei 1988
van mevrouw T. TYBERGHIEN-VANDEBUS-SCHE**

Regionale parastatalen — Statuut personeel

Door de Vlaamse Executieve dienen koninklijke besluiten die het personeel van de besturen en andere diensten van de ministeries aanbelangen steeds expliciet van toepassing verklaard te worden op het personeel van „sommige instellingen van openbaar nut, die onder het gezag of de controlebevoegdheid van de Vlaamse Executieve staan” (regionale parastatalen).

In de veronderstelling dat de bedoelde instellingen van openbaar nut onderworpen zijn aan het koninklijk be-

sluit dd. 8 januari 1973, tot vaststelling van het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut, zijn vele reglementeringen opgesomd in het artikel 3 van bedoelde koninklijk besluit.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen

- of de wijzigingen of aanvullingen aan het bedoeld koninklijk besluit dd. 8 januari 1973 (administratief statuut) ingevoerd na 1 oktober 1980 (datum inwerkingtreding van de bijzondere wet van 8 augustus 1980) automatisch van toepassing zijn op het personeel van deze regionale parastatalen;
- of de wijzigingen aan de in artikel 3 opgesomde besluiten — ingevoerd na 1 oktober 1980 — automatisch en van rechtswege toepasselijk zijn op het personeel van de regionale parastatalen?

Antwoord

Het antwoord op de vragen van het geachte lid met betrekking tot de al dan niet automatische toepasselijkheid van de wijzigingen aan het koninklijk besluit van 8 januari 1973 en de besluiten opgenomen in artikel 3 ervan, op de personeelsleden van de Vlaamse Instellingen van Openbaar Nut die onder het gezag of de controlebevoegdheid van de Vlaamse Executieve staan en waarop het Koninklijk Besluit van 8 januari 1973 van toepassing werd verklaard, luidt als volgt:

1. krachtens artikel 13, §§ 3 en 5 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen zijn de Executieven bevoegd om het statuut van de van hen afhankende Instellingen van Openbaar Nut vast te stellen, vooralsnog mits akkoord van de nationale Minister van Openbaar Ambt voor wat het administratief en geldelijk statuut betreft.

Dit impliceert dat de wijzigingen aangebracht aan het koninklijk besluit van 8 januari 1973 niet automatisch van toepassing zijn.

Bij sommige Instellingen van Openbaar Nut bepaalde de Vlaamse Executieve evenwel dat ook de wijzigingen principieel van toepassing zijn. Voor andere wordt bij elke wijziging nagegaan welke actie ter zake dient ondernomen te worden.

2. Aangezien artikel 3 § 1 bepaalt „... vinden de volgende besluiten, zoals zij gewijzigd zijn, toepassing op...” is het antwoord positief.

**P. DEWAELE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR**

**Vraag nr. 24
van 10 maart 1988
van de heer K. DILLEN**

Femi vzw — Gebruik stempel „Vlaamse Executieve” voor eentalige Engelse briefwisseling

De vzw Femi verspreidde op 29 januari 1988 eentalig

Engelstalige voorwaarden tot deelneming aan een bepaald initiatief, „workshop scenario”. Op dit rondschrijven staat een stempel „Vlaamse Executieve”, waardoor de ganse Vlaamse Executieve hier mee in betrokken wordt.

Graag vernam ik van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve of hij het met dergelijke minachting voor onze taal eens is. Zo niet, of hij verder duldt dat de vzw Femi verder gebruik maakt van de stempel „Vlaamse Executieve”. Indien niet, wat hij onderneemt om de stempel „Vlaamse Executieve” van alle brieven en andere publikaties van de vzw Femi te doen verdwijnen.

Graag vernam ik verder van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve wie de toelating tot het aanwenden van de stempel in dit geval gegeven heeft, op welke grond dit gebeurd is en, in het algemeen, welke criteria aangelegd worden om verenigingen toe te laten de stempel te gebruiken.

Aanvullend antwoord

Hierbij verwijs ik naar mijn antwoord op vraag nummer 10 van 16 februari 1988.

Bijkomend kan ik u meedelen dat de VZW Femi geen toelating heeft gevraagd voor het gebruik van het embleem van de Vlaamse Executieve.

Gelet op het feit dat dit embleem uitsluitend door de Executieve zelf mag gebruikt worden, werd aan de VZW Femi meegedeeld deze vermelding van hun briefwisseling te verwijderen.

Vraag nr. 64
van 9 mei 1988
van de heer F. VANDENBROUCKE

Bleek- en Rondebos te Linden — Ontbossing

De bevolking van Linden heeft met ontzetting vernomen dat er een gedeeltelijke ontbossing zou doorgaan in het Bleek- en Rondebos te Linden (vanaf het Lindenplein tot de Steenveldstraat).

Mag ik de geachte Minister hierover het volgende vragen.

Bestaat de mogelijkheid om deze groene zone te beschermen als landschap ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag aangaande het Bleek- en Rondebos te Linden, kan ik het geachte lid het volgende mededelen. Genoemd bos is niet beschermd als landschap. Op basis van de wet- en regelgeving ter zake monumenten- en landschapszorg kan dus niet worden ingegaan tegen de voorgenomen en misschien zelfs op basis van de stedenbouwwet vergunde ontbossing. Desalniettemin heeft mijn administratie inmiddels opdracht de landschappelijke waarden van het gebied in kwestie te onderzoeken met het oog op een eventuele bescherming.

Vraag nr. 65
van 16 mei 1988
van de heer M. DESU'ITER

Niet-openbare radio's — Overname frequentie en controle naleving wettelijke bepalingen

Graag vernam ik wie er beslist wat er gebeurt wanneer een niet-openbare radio opgehouden heeft te bestaan. Welke mogelijkheden bestaan er om deze frequentie over te nemen, eventueel via een nieuwe of bestaande vzw ?

Wordt er bij de tweede erkenningsronde rekening gehouden met de feitelijkheid of beperkt men zich tot de administratieve kant van het dossier ?

Zijn er veldwerkers die controleren of er niet teveel reclame uitgezonden wordt of de reclame in blokken geplaatst wordt of er effectief informatie gegeven wordt, of de taalwetgeving gerespecteerd wordt met andere woorden of alle normen gevolgd worden ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Het onbenut laten van een toegewezen uitzendmogelijkheid kan aanleiding geven tot de intrekking van de erkenning, overeenkomstig de bepalingen van artikel 11 van het decreet van 6 mei 1982 houdende organisatie en erkenning van de niet-openbare radio's.
2. De aldus vrijkomende frequentie of uitzendmogelijkheid kan niet zomaar overgedragen worden aan een andere niet-openbare radio. Artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 9 september 1982 betreffende de erkenning van niet-openbare radio's stipuleert immers dat erkenningsaanvragen steeds kunnen ingediend worden wanneer uitzendmogelijkheden vrijkomen. Deze regel kan ook toegepast worden voor vrijliggende of vrijkomende deelfrequenties.
3. In het Belgisch Staatsblad van 30 januari 1988 werden alle erkende niet-openbare radio's en andere geïnteresseerden uitgenodigd binnen de maand een nieuwe erkenningsaanvraag in te dienen op basis van een theoretisch optimaal frequentieplan van de RTT'. De eigenlijke behandelingsprocedure is nog niet ingezet.
4. De erkende en zendvergunde niet-openbare radio's worden systematisch gecontroleerd op de naleving van de in het vermelde decreet van 6 mei 1982 en het vermelde besluit van de Vlaamse Executieve van 9 september 1982 gestelde normen. Op basis van deze wetgeving zijn de reclameuitzendingen ook in de controle begrepen.

Vraag nr. 66
van 16 mei 1988
van de heer M. DESUTTER

BTR en Relobel — Subsidiëring

BTR is een reserveringssysteem, opgericht door de Horeca.

Relobel werd opgericht op initiatief van de VV-kantoren.

Graag vernam ik in welke mate BTR en Relobel gesteund en gesubsidieerd worden, hetzij rechtstreeks financieel, hetzij onrechtstreeks via publikaties enz. . . .

Indien een onderscheid zou zijn in de steun tussen deze twee reserveringsorganismen, dan vernam ik graag waarom een dergelijk onderscheid bestaat.

Antwoord

BTR is een feitelijke vereniging van een Vlaamse en een Franstalige hotelreserveringscentra. De Vlaamse centrale is de VZW „Reserveringscentrale” die werd opgericht door Horeca Vlaanderen in samenwerking met het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme. Het doel ervan is om, door middel van een centrale reserveringsdienst, ook de kleinere en middelgrote hotels een gemakkelijker toegang te verschaffen tot de internationale markt. Rekening houdend met deze doelstelling ontvangt de VZW Reserveringscentrale jaarlijks een subsidie van het VCGT.

Relobel is de benaming die een aantal jaren geleden gegeven werd aan een samenwerkingsverband tussen een aantal VVV's, die op verzoek hotelreserveringen verzorgen. Het ging echter niet om een centrale reserveringsdienst. Voor zover mij bekend is de benaming in onbruik geraakt.

Relobel is niet de naam van een vereniging of andere organisatie en het is dan ook niet duidelijk hoe subsidiëring mogelijk zou zijn. Er werd overigens geen aanvraag in die zin ontvangen.

Vraag nr. 71 van 16 mei 1988 van de heer J. CUYVERS

Biestmolen te Zwalm — Naleving bepalingen beschermingsbesluit en herstel in vorige toestand

De Biestmolen in Zwalm heeft zijn deuren geopend voor het publiek op 1 mei 1988.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Wanneer heeft de Inspecteur-Generaal bij het Bestuur voor Monumenten en Landschappen in situ onderzocht welke herstelmaatregelen er moeten genomen worden voor wat het inwendige van de molen betreft ? Welke maatregelen stelt hij voor ?
2. Tegen welke uiterste datum moeten de herstellingswerken beëindigd zijn ?
3. Welke ambtenaar van uw dienst bij het Bestuur voor Monumenten en Landschappen gaat de kwaliteit van het herstelwerk beoordelen ? Is het mogelijk die beoordeling ter inzage te bekomen ?
4. Stelt de Dienst van het Bestuur voor Monumenten en Landschappen zich burgerlijke partij wegens de door uzelf vermelde talrijke en grove overtredingen van het beschermingsbesluit ?

5. Kan een postfactum bouwaanvraag voor de aanbouw en voor de wijziging van het uitzicht van de onmiddellijke omgeving de vroegere overtredingen met de mantel der liefde bedekken ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. De Inspecteur-Generaal van het Bestuur voor Monumenten en Landschappen heeft op 26 februari 1988 in situ onderzocht welke herstelmaatregelen er met betrekking tot het inwendige van de molen dienen opgelegd te worden.

Het betreft de volgende maatregelen :

1. alle vernieuwde, niet authentieke constructieonderdelen zoals ijzeren poutrellen, de manueel geschaafde kinderbalken, de nieuwe donkerbruin gekleurde onderzijde van de plankenvloer, de balustrade en de nieuwe trappen en dergelijke worden wit geschilderd. Het definitieve kleur zal worden opgegeven door het Bestuur voor Monumenten en Landschappen.

De oorspronkelijke constructieonderdelen als ook de elementen van het molenwerk welke verkeerdelijk met een donkerbruine beits werden behandeld worden gedecapeerd en terug kleurloos behandeld. Ter zake zullen zeker een reeks van proefbehandelingen noodzakelijk zijn (resultaten van deze proefbehandelingen voor te leggen aan het Bestuur voor Monumenten en Landschappen),

De voorzetramen, inkomdeur, dakgoot en dergelijke worden geschilderd volgens de ter zake gemaakte afspraken.

De houten bekleding rond de staalprofielen wordt verwijderd.

De dakisolatie dient tussen de dakkepers te worden geplaatst.

2. De maalvloer moet ingericht worden zoals dit bij deze watermolen voorheen was.

Er dient onder andere op volgende details gelet te worden : vloer voorzien (de onderzijde van de liggers of onderste maalstenen) mag zichtbaar blijven ; de steenkisten moeten elk op een ring rusten ; op dit ringhout een lijst aanbrengen om het centreren van de steenkist mogelijk te maken ; het ringhout wordt door houten blokken (meestal een 4-tal) ondersteund en wel zo dat de lijst op het ringhout een 4 à 5 cm onder het maalvlak van de stenen rust. In het ringhout wordt een opening voorzien ter grootte van de doorsnede van de meelgoot ; de meelgoot met deze opening verbinden. De openingen tussen ringhout en ligger opvullen met houten vulstukjes, doek of gips. Alle touwen die voor de werking van de maalstenen nodig zijn, terug aanbrengen (werking graantrechtter, enz. . . .). Een concreter beeld van de gewenste toestand kan verkregen worden door studie zowel van de res-

terende sporen ter plekke als van andere watermolens.

3. De ronde stenen muur rond de **asput** wit schilderen (met uitzondering van de natuurstenen dekstenen).
4. Herstel van de houten wand tussen de voormelde stenen muur en het grote riemwiel.
5. Afsluiting maalvloer : te maken met ijzeren, wit te schilderen ronde of vierkante profielen bovenaan met stevig touw te verbinden.
6. Elektrische verlichting : toegelaten armatuur : zogenaamde scheepsarmatuur. Elektrische leidingen die nog dienen aangebracht te worden moeten boven de muur aangebracht worden.
7. Op zolder 2 de doorgangen voor de riemen vergroten.
8. Werken aan de dieselmotor + schakelbord in de aanbouw : eveneens gedetailleerd te beschrijven en beschrijving voor advies aan het Bestuur voor Monumenten en Landschappen voorleggen.
9. Bij de inkomdeur wordt op een voor iedereen zichtbare plaats een bord geplaatst met de volgende schriftelijke vermelding : „Naar aanleiding van de werken in de periode 1987-1988 werden de volgende wijzigingen aan de binnenzijde van het molengebouw aangebracht :

- de kinderbalken en plankenvloer welke oorspronkelijk in grenenhout waren uitgevoerd werden vervangen door respectievelijk **eikengeschaafde balken** en smalle dennenhouten planken. Deze zijn ter verduidelijking in het wit geschilderd ;
- de betonnen palen en wit geschilderde ijzeren balken werden aangebracht teneinde de vloeren de nodige draagkracht te geven voor de functie welke het gebouw nu kent. De oorspronkelijke constructie was volledig in hout ;
- de verschillende vloerniveaus waren volledig gesloten. De wit geschilderde balustrades en trappen zijn dus ook niet oorspronkelijk.
- door het feit dat de plankenvloer volledig pas werd gelegd, kwamen de maalstenen in een diepte te liggen, wat niet beantwoordt aan de gebruikelijke toestand”.

Dit voorstel werd aan de heer Procureur des Konings medegedeeld.

2. Aangezien het dossier aan het parket werd overgezonden, kan ik omtrent de eventuele uitvoering van herstelmaatregelen geen nadere gegevens verstrekken.
3. De beoordeling van de kwaliteit van herstellingswerken is een zaak van het Bestuur, en niet van een individueel ambtenaar. Deze beoordeling wordt in principe niet aan derden medegedeeld : zij maakt deel uit van het dossier, waarop de regels van de ambtelijke discretie van toepassing zijn.

4. Over een eventuele burgerlijke partijstelling heb ik nog geen beslissing genomen.

5. Wat de aanbouw en het terras aangaat werd een eerste bouwaanvraag door het Bestuur voor Monumenten en Landschappen ongunstig geadviseerd (04.02.1988). Een tweede bouwaanvraag, aangepast aan de opmerkingen van het Bestuur voor Monumenten en Landschappen, werd gunstig geadviseerd (dd. 07.03.1988). Dit gunstig advies had geen betrekking op de binnenzijde van het molengebouw, noch op het molenmechanisme.

Vraag nr. 72
van 16 mei 1988
van de heer A. DE BEUL

Bescherming cultureel patrimonium — Daling aantal beschermde monumenten, stads- en dorpsgezichten

Uit cijfers in mijn bezit blijkt dat het aantal wettelijke beschermingen van monumenten, stads- en dorpsgezichten in 1986 en 1987 aanzienlijk is gedaald. Slechts respectievelijk 21 en 27 ontwerpen van lijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten werden ondertekend, terwijl de jaren voordien een gemiddelde van 2 à 300 per jaar werd gehaald.

Met de bescherming van landschappen lijkt het, hoewel in mindere mate, dezelfde weg op te gaan. Het afgeven, door de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen, van gemotiveerde adviezen is nochtans niet verminderd.

Is de geachte Minister van oordeel dat ons cultureel patrimonium voldoende beschermd is op dit ogenblik zodat geen verdere aftakeling ervan te vrezen valt ?

Indien dit niet het geval is, hoe kan hij dan verklaren dat het aantal wettelijke beschermingen de jongste jaren zo drastisch verminderd is.

Wat denkt de Minister te ondernemen om dit jaarlijkse aantal zo spoedig mogelijk op peil te brengen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag aangaande de daling van het aantal beschermingen, kan ik het geachte lid mededelen dat ook ik kennis heb genomen van het schrijven dienaangaande dd. 4 mei jongstleden van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen aan de leden van de Vlaamse Raad.

De daling van het aantal beschermingen per jaar is een bewuste keuze mijnerzijds. Ik ben van oordeel dat 2 à 300 beschermingen per jaar geen noodzakelijk te handhaven peil is. Zeker niet wanneer men enerzijds moet vaststellen dat een groot aantal van deze aanvragen geschiedt met het oog op restauratietoelagen, en men anderzijds weet dat nu reeds de vraag naar dergelijke toelagen het aanbod vele malen overtreft. Met deze gegevens voor ogen lijkt het mij verantwoord een zeer strenge selectie van de voorstellen tot bescherming door te voeren en daaruit enkel die gebouwen te weerhouden wier unieke intrinsieke waarden bescherming én restauratie met overheidsmiddelen verantwoorden. Voorts wil ik het geachte lid erop wijzen dat bescher-

ming niet noodzakelijk het einde inluit van verdere aftakeling, zoals het geachte lid schijnt te suggereren in het eerste lid van zijn vraag, integendeel zelfs. Het is mijn ervaring dat heel wat eigenaars, particulieren zowel als openbare besturen, verzuimen „door de nodige instandhoudings- en onderhoudswerken, het (beschermde monument) in goede staat te behouden (...)” (artikel 11, § 1 van het decreet van 3 maart 1976). Meestal wordt op overheidstoelagen gerekend en wordt, in afwachting van deze toelagen, die gezien de budgettaire toestand lang op zich kunnen laten wachten, niets ondernomen zodat het verval gestaag verder schrijdt. Zolang er dus geen hogere budgetten worden voorzien voor restauratie en zolang er geen alternatieve financieringsvormen gevonden zijn — ik heb ter zake een werkgroep geïnstalleerd die concrete voorstellen moet doen — zal ik mijn uitermate selectieve beschermingspolitiek blijven continueren.

Vraag nr. 73
van 16 mei 1988
van de heer A. DE BEUL

Restauraties van monumenten — Besparingen

Het blijkt dat de restauratiekredieten zakten van 886,5 miljoen frank in 1979 tot 607,7 miljoen frank in 1987.

Recent werden voor 500 miljoen frank aanbestedingen zomaar geannuleerd, wat een rechtstreekse en onmiddellijke weerslag zal hebben op de tewerkstelling van een groot aantal ambachtslieden in de restauratiesector.

Alle inspanningen die sedert het „Europees Monumentenjaar” (1975) een hele economische structuur in de restauratiesector hebben tot stand gebracht, worden door dergelijke „besparingen” teniet gedaan.

Is de geachte Minister van oordeel dat het cultureel erfgoed van Vlaanderen vandaag voldoende beschermd is, zodat een doorgedreven restauratiepolitiek minder noodzakelijk is geworden ?

Indien dit niet het geval is, wat wil hij dan ondernemen om de dramatische toestand in de restauratiesector ten spoedigste te verbeteren ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag aangaande de daling van de kredieten voor restauratie van ons cultureel patrimonium, kan ik het geachte lid mededelen dat deze evolutie, die de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen recent nog ter kennis bracht van de leden van de Vlaamse Raad, mij bekend is.

Nochtans wil ik het geachte lid erop wijzen dat deze daling sinds 1986 omgebogen werd naar een stijging van de kredieten.

Ten bewijze :

1985 : 447,9 miljoen frank,

1986 : 509,8 miljoen frank,

1987 : 607,5 miljoen frank.

In de ontwerp-begroting 1988 werd 588,0 miljoen frank ingeschreven, wat opnieuw een lichte daling is, die

dient toegeschreven aan de strenge doch verantwoorde begrotingspolitiek die de Vlaamse Executieve zichzelf oplegt.

Deze beperkte middelen volstaan uiteraard niet om aan de totaliteit van de vraag naar restauratietoelagen te voldoen. Gegeven dit feit lijkt de meest constructieve houding mij deze die een evaluatie en zonodig een herziening voorstaat van :

* de politiek van bescherming van ons patrimonium, het is immers de bescherming die, tot op heden nagenoeg automatisch, leidt tot restauratie met toelagen ;

* de thans gehanteerde subsidiepercentages en -normen, die zeer ruim bemeten zijn.

Daarnaast dringt zich een ernstig onderzoek op — waarmee ik overigens een werkgroep heb belast — naar mogelijke alternatieve financieringsbronnen en -mechanismen.

Vraag nr. 74
van 16 mei 1988
van de heer A. DE BEUL

Geschillenraad voor niet-openbare televisieverenigingen — Installatie

Het kabeldecreet van 28 januari 1987 voorziet in zijn artikel 14 de oprichting voor de gehele Vlaamse Gemeenschap van een „Geschillenraad” voor niet-openbare televisieverenigingen.

Op 20 oktober 1987 benoemde de Vlaamse Raad de leden van deze Geschillenraad. Verder gebeurde er tot op heden niets ; de benoemde leden van de Geschillenraad werden niet eens samengeroepen met het oog op hun installatie.

Nochtans voorziet § 5 van art. 14 van het kabeldecreet dat de Geschillenraad zelf de verdere regeling inzake procedure en werking bepaalt, nadat hij in eigen schoot zijn Voorzitter heeft verkozen. Dit kan echter slechts gebeuren nadat de Minister de Geschillenraad heeft geïnstalleerd.

Graag vernam ik van de Minister waarom hij dit tot op heden heeft nagelaten. Liggen budgettaire problemen hieraan ten gronde of wil de Minister om opportuniteitsredenen gewoon beletten dat de Geschillenraad operationeel zou worden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Op 11 mei jongstleden werd de Commissie Media van de Vlaamse Raad gevat door een verzoek van de Voorzitter van de Vlaamse Raad, gericht aan de Voorzitter van de Commissie voor de Media, om een beredeneerd advies te geven nopens het opstarten van de geschillenraad voorzien in het kabeldecreet.

Het is het geachte lid vanzelfsprekend bekend dat zich aldaar een discussie heeft ontpind tussen de Commis-

sieleden, waarna de Commissievoorzitter besloten heeft dat een advies vanwege de Commissie zal worden gericht aan de Voorzitter van de Vlaamse Raad. Uit die discussie, dunkt mij, is gebleken dat het in elk geval zó is dat de Geschillenraad geenszins als een orgaan kan worden beschouwd dat zou afhangen van de uitvoerende macht, met name van de Vlaamse Executieve.

In het kabeldecreet staan de taken van de Vlaamse Executieve ten aanzien van de operationaliteit van de Geschillenraad, overigens duidelijk omschreven.

Blijkens het derde lid van § 5 van art. 14 van het kabeldecreet, moet de Vlaamse Executieve, indien daartoe vraag is, personeelsleden van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ter beschikking stellen en aanduiden.

Nergens wordt bepaald dat de Geschillenraad op initiatief van de Vlaamse Executieve zou moeten worden geïnstalleerd. Van nalatigheid te dien aanzien kan dan ook geen sprake zijn. Een en ander betekent niet dat uitgesloten moet worden dat én de Voorzitter van de Vlaamse Raad, indien hij daartoe een initiatief zou nemen, samen met de functioneel bevoegde Minister een officiële opstarting of inhuldiging van deze Geschillenraad kan bewerkstelligen. Dit is echter geen conditio sine qua non, in de juridische betekenis van het woord, voor het werkzaam maken van de Geschillenraad.

Vraag nr. 80
van 3 juni 1988
van mevrouw N. MAES

Bescherming en luister van de taal — Aanstelling voltijdse taaladviseur

Graag kwam ik nog even terug op mijn parlementaire vraag van 28 maart 1988 met betrekking tot de waardering van onze taal onder de vorm van de aanstelling van een taaladviseur.

Uit uw antwoord blijkt dat een wetenschappelijk attaché aangesteld werd met een deeltijdse opdracht.

Ik ben er vast van overtuigd dat die persoon met goede wil en kennis van zaken zijn taak vervult. Maar uit voor extern gebruik bestemde brieven en teksten blijkt dat het aantal toegemeten uren duidelijk onvoldoende is om tot een degelijk resultaat te leiden.

Mag ik u daarom vragen hiervoor een oplossing te vinden.

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag, kan ik mededelen dat ik opdracht heb gegeven om de mogelijkheden na te gaan voor de uitbreiding van de opdracht van de wetenschappelijke attaché die zich bezighoudt met het geven van taaladviezen.

Van zodra dat onderzoek rond is, zal ik het geachte lid rechtstreeks mededelen welk gevolg hieraan werd gegeven.

J. DUPRE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
LEEFMILIEU, LANDINRICHTING EN
KMO-BELEID

Vraag nr. 63
van 18 mei 1988
van de heer L. KELCHTERMANS

Dossiers economische expansiewetgeving (Wet van 4.8.78) — Wegwerken achterstand

De steun verleend in het kader van de economische expansiewetgeving betekent een belangrijke hefboom voor de ontplooiing en groei van de KMO's.

Een vlotte afhandeling is dus van groot belang gezien de betekenis van de KMO's voor het economisch leven in het algemeen en voor de tewerkstelling in het bijzonder. Dit is zeker het geval voor de provincie Limburg waar niets onverlet mag gelaten om de op gang gebrachte reconversie tot een goed einde te brengen.

Nochtans blijkt de administratie een grote achterstand opgelopen te hebben in de afhandeling van de aanvraagdossiers.

Kan de Minister mij meedelen hoeveel deze achterstand juist bedraagt en hoeveel aanvraagdossiers het hier betreft voor de provincie Limburg? Welke stappen overweegt de Minister om deze achterstand weg te werken? Wordt hierbij enige prioriteit verleend aan de dossiers vanuit de provincie Limburg gezien het groot belang hiervan in het kader van de reconversie?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat op het ogenblik van mijn ambtsaanvaarding de dossierachterstand in de afdeling KMO 5.000 eenheden telde.

Samen met het geachte lid ben ik ervan overtuigd dat een grote achterstand, als gevolg zou hebben dat de toegekende expansiesteun haar economisch effect zou missen.

In de praktijk bedraagt de achterstand grosso modo 6 maanden. In die achterstand heeft de provincie Limburg slechts een gering aandeel, namelijk 10 %.

Deze achterstand is te wijten aan enerzijds een aanzienlijke toename van het aantal aanvragen tot het bekomen van expansiesteun — en mede daardoor van het aantal aanvragen tot het bekomen van de toelagen wegens meertewerkstelling — en anderzijds de kwalitatieve onderbezetting van de personeelseffectieven in de betrokken dienst. In minder dan één jaar verlieten 7 personeelsleden van niveau 1 en met ervaring de dienst. Zelfs indien deze ambtenaren allen waren vervangen, dan nog zou de achterstand aanzienlijk zijn, gelet op de noodzaak aan een lange opleidingsperiode voor deze complexe materie. Niettemin heb ik in de voorbije weken besprekingen gevoerd met de administratie om na te gaan op welke wijze de achterstand toch geleidelijk kan worden weggewerkt.

Inzake de richtlijnen wordt een vereenvoudiging voor-

gesteld, die, na verder onderzoek, aan de Executieve ter goedkeuring zal worden voorgelegd.

In afwachting zullen er onverwijld maatregelen worden genomen om de huidige achterstand in te lopen en de nieuwe aanvragen van expansiesteun vlotter te laten afhandelen.

Een herschikking van de taken binnen de Administratie voor Economie en Werkgelegenheid en de opvulling van het kader in de dienst KMO vormen op dat vlak absolute prioriteiten.

Het effect van deze maatregelen kan niet onmiddellijk worden gemeten. Ik ben er echter van overtuigd dat de huidige achterstand tegen einde 1988 grotendeels zal worden weggewerkt.

Vraag nr. 64
van 18 mei 1988
van de heer J. VALKENIERS

Vervuiling drinkwaterputten — Voorkomingsbeleid

De toestand van drinkwaterputten in Vlaanderen is enorm slecht (nitraatdoorslag veroorzaakt door mestoverschotten). Men moet gaan filteren waardoor de kostprijs stijgt.

Is hier niet dringend een voorkomingsbeleid nodig ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de Vlaamse Executieve reeds op 15 juli 1987 een ontwerp van decreet op de mestoverschotten goedgekeurd heeft en voor advies overgemaakt heeft aan de Raad van State.

Tot op heden mocht ik nog geen advies ontvangen.

Anderzijds zijn er reeds wettelijke grondslagen om het grondwater te beschermen tegen verontreiniging door overbemesting vervat in het decreet dd. 24.1.1984 betreffende de bescherming en het beheer van grondwater.

Het decreet op de mestoverschotten moet echter het basisinstrument vormen om een effectief voorkomingsbeleid te organiseren.

Vraag nr. 65
van 18 mei 1988
van de heer J. VALKENIERS

Private waterzuiveringsinstallatie — Subsidiëring

Er wordt nog steeds 147 miljoen frank gegeven aan private waterzuiveringsinstallaties. Nochtans mag dat niet meer en is België daarvoor reeds veroordeeld geworden door het Europees Hof van Justitie te Luxemburg.

Wanneer wordt hieraan een einde gesteld ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat in de begroting 1988 in artikel 31.30.03 een bedrag van 147 miljoen frank staat ingeschreven om de door het Rekenhof voor visum vrijgekomen bedragen te ordonnanceren. De vastleggingen van deze bedragen dateren echter reeds van de periode 1976 — 1980 en werden toegekend in het kader van het koninklijk besluit van 9 april 1975 betreffende de rijksbijdrage in de aanvullende investeringen waartoe een reeds gevestigde industriële onderneming voor de speciale behandeling van haar afvalwater verplicht is. Sedert 1 januari 1980 is, voor wat het Vlaamse Gewest betreft, aan dit koninklijk besluit geen uitvoering meer gegeven.

Vraag nr. 66
van 18 mei 1988
van de heer J. VALKENIERS

Vervuiling van de Laak — Werking collector

Naar aanleiding van de problemen met de Laak is de collector opnieuw in de begroting opgedoken.

In de Laakvervuiling gaat het om gigantische hoeveelheden chloriden die een enorme belasting van het Scheldewater meebrengen en bijgevolg weegt deze vervuilingproblematiek op de onderhandelingen.

De collector is een dossier dat het probleem verplaatst en de zaak niet aanpakt aan de bron.

De collector dateert van 1968 en is in slechte staat.

Heeft het nog wel zin deze te gebruiken ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen, heb ik de eer u het volgende mede te delen.

De collector langsheen het Albertkanaal wordt enkel ingebruik genomen voor het door de industrie grondig behandeld afvalwater. Het probleem wordt wel degelijk aan de bron aangepakt. Hiervan getuigen de enorme saneringswerken die het bedrijf sinds meer dan een jaar uitvoert. De collector is dus geenszins een dossier dat de problematiek van chloridehoudende afvalwaters verplaatst naar de Schelde.

Dat de te gebruiken infrastructuur in slechte staat zou zijn, ontken ik ten stelligste.

De Algemene Technische Diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap hebben in samenwerking met de Antwerpse Waterwerken de installatie uitvoerig getest op alle mogelijke eventualiteiten in het toekomstig gebruik. Deze test was over de ganse lijn positief.

Om te besluiten : via een infrastructuurwerk dat technisch gebruiksklaar is, zal aan de bron uitvoerig behandeld afvalwater, afgevoerd worden naar de Schelde. De uitgebreide wetenschappelijke studies hebben aangetoond dat de aangevoerde zoutbelasting voor de Schelde van geen enkele invloed is.

Vraag nr. 67
van 19 mei 1988
van de heer J. SAUWENS

Vlaamse afvaltransporten naar buitenland — Stand van zaken

Uit kranteberichten vernemen wij dat heel wat industrieel afval wordt weggewerkt naar de ontwikkelingslanden, en meer bepaald Afrika, toe.

Belangrijke hoeveelheden toxisch afval zouden via een aantal internationale firma's worden verscheept naar onder meer het Afrikaanse land Guinée-Bissau.

Kunt u mij meedelen of deze transporten van afval u bekend zijn, of ter zake een onderzoek is gebeurd door uw diensten en of er ook Vlaams afval betrokken is bij deze transporten? Kunt u mij meedelen hoeveel tonnen Vlaams afval in het buitenland worden verwerkt of gestort?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

Het koninklijk besluit dd. 2 juni 1987 houdende reglementering van de uitvoer, de invoer en de doorvoer van afvalstoffen (BS 19 juni 1987) trad in werking op 19 augustus 1987.

De bevoegde instantie is het Ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu, Secretariaat Generaal, Milieucel, Rijksadministratief Centrum, 1010 Brussel.

De Minister die het Leefmilieu tot zijn bevoegdheid heeft kan advies vragen aan de gewestelijke autoriteiten (onder andere OVAM voor het Vlaamse Gewest).

De verscheping van Vlaams afval naar het Afrikaanse land Guinée-Bissau is niet bekend bij OVAM.

Vraag nr. 76
van 2 juni 1988
van de heer J. DE ROO

Gemeentelijke infrastructuurwerken Oost-Vlaanderen — Subsidiëring

Graag vernam ik welke dossiers betreffende gemeentelijke infrastructuurwerken in Oost-Vlaanderen gedurende het jaar 1987 een vaste belofte kregen, met opgave van gemeente, werk, bedrag van het werk en van de toelage.

Voor welk bedrag en welke werken werd reeds een principiële belofte voor subsidiëring gegeven?

Welke dossiers wachten nog op een principiële goedkeuring, voor welk bedrag?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer E. Beysen, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hierna de gevraagde

inlichtingen mede te delen (in alle bedragen is de BTW inbegrepen).

A. Sector Landinrichting

I. Dossiers waarvoor in 1987, op zicht van het aanbestedingsdossier, een definitieve belofte van toelage werd gegeven.

Gemeente Herzele :
 Verbetering van de weg nr. 6 te Borsbeke.
 Nieuwe toewijzing :
 — Bedrag der werken : 5.135.480 Fr.
 — Bijkomende vastlegging : 518.000 Fr.

Gemeente Evergem :
 Verbetering van de wegen nrs. 12, 16, en andere.
 — Bedrag der werken : 20.592.195 Fr.
 — Toelage : 14.049.000 Fr.

II Dossiers waarvoor in 1987, op zicht van het ontwerp-dossier, een vaste belofte van toelage werd gegeven.

Gemeente Assenede :
 Verbetering van de Graafjansstraat, en andere.
 — Bedrag der werken : 19.501.760 Fr.
 — Toelage : 14.213.000 Fr.

III. Dossiers waarvoor, op zicht van het voorontwerp, een principiële belofte van toelage werd gegeven.

a. Verbetering van landbouwwegen Raming
 Gemeente Assenede :
 Hooghofstraat 3.468.498 Fr.
 Gemeente Assenede :
 Meelstraat 2.401.004 Fr.
 Gemeente Aalter :
 Stekelbeekstraat 7.429.938 Fr.
 Gemeente Lovendegem :
 Wegen nrs. 32, 33 en 67 3.748.093 Fr.
 Gemeente Merelbeke :
 Motsenstraat, Birrenstraat, e.a. 11.783.222 Fr.

b. Verbetering van de waterhuishouding Raming
 van gronden
 Gemeente Wetteren :
 Waterlopen nrs. 8w, 9w, e.a. 5.832.145 Fr.
 Stad Deinze :
 Waterloop nr. 4.79 te Vinkt 1.158.534 Fr.
 Stad Sint-Niklaas :
 Belselebeek en Duizendappelsbeek 5.869.285 Fr.
 Gemeente Merelbeke :
 Schellebellebeek 4.402.268 Fr.

IV. Dossiers van voorontwerpen die wachten op een principiële goedkeuring

a. Verbetering van landbouwwegen Raming
 Gemeente Moerbeke :
 Fondatiedreef 3.307.590 Fr.

b. Verbetering van de waterhuishouding Raming
 van gronden
 Gemeente Temse :
 Barbierbeek 5.152.323 Fr.

B. Sector Rioleringswerken

1. Dossiers waarvoor in 1987 de vaste belofte van toelage werd goedgekeurd.

Merelbeke	Zwijnaardesteenweg — riolering	4.771.000
Wichelen	rioleringswerken buurtwegen 1 en 2, Wanzelestraat e.a.	10.789.000
Zwalm	riolering provinciale weg Aalst-Oudenaarde	1.260.000
St.-Gillis-Waas	rioleringswerken Gentstraat	939.000
Dendermonde	rioleringswerken Collector Oudegem-Appels	24.167.000
Brakel	rioleringswerken Nieuwpoortstraat, Kroonstraat, e.a. te Everbeek	15.177.000
Maldegem	riolering in Bogaardestraat, en Nieuwe Bogaardestraat	713.000
Beveren	rioleringswerken kader afschaffing overwegen	2.725.000
Temse	verbeteringswerken Oostberg en Fonteinstraat	1.331.000
Wortegem	riolering in Waregemsesteenweg (bijkomende vastleggingen)	373.000
St.-Niklaas	herstelling riolering Prinses J. Charlottestraat	314.000
Dendermonde	riolering fase II	8.357.000
Dendermonde	wegen- en rioleringswerken in Smidsestraat, Rootjesweg en rw 60	15.620.000
Lokeren	herstelling riolering Lenenstraat	1.494.000
Stekene	verbeteringswerken Kasteeldreef, Abelendreef..	15.172.000
Lede	kollektor nr. 10 — rioleringswerken	9.272.000
Zulte	riolering in de Karreweg, Oude Waalstraat en Waalstraat	38.373.000
Waasmunster	rioleringswerken wijk Heide fase II, Fortenstraat en Lindelaan	6.669.000
Laarne	verbeteringswerken en aanleg van kollektoren in de Colmanstraat, aanbesteding (comb)	12.395.000
Lokeren	aanleg kollektor in de Rechtstraat en uitvoeren verbeteringswerken (comb)	6.286.000
Nevele	verbeteringswerken Zandestraat en Reibroekstraat + kollektor Reibroekstraat te Hansbeke (comb)	16.187.000
Totaal		192.384.000

II. Dossiers waarvoor in 1987 de principiële belofte van toelage werd goedgekeurd

Aalst	riolering in Dr. Carlierlaan	800.000
Wortegem	riolering in deel rw 9 Kortrijkstraat	8.208.000
Zottegem	riolering in Slachthuisstraat + langs Provinciale Baan Oudenaarde-Aalst	5.667.000
Lierde	wegeniswerken in Nieuwstraat en Schoolstraat	6.452.000
Zottegem	riolering Vijverstraat, Knuttsegemstraat e.a.	3.704.000
De Pinte	riolering Pruimenbosstraat e.a.	6.168.000
Destelbergen	riolering stroomgebied van de Sloote	3.418.000
Destelbergen	riolering Vossenstraat, Trotrede e.a.	14.862.000
Maldegem	riolering langs rw 10 Waleweg Canadezenlaan	1.710.000
Evergem	riolering rw 7 Ralingen	2.894.000
Evergem	riolering langs rw 456 — Zwaantje	11.696.000
Waasmunster	riolering in de Fortenstraat	7.545.000
Kluisbergen	riolering in de Bloemenlaan	722.000
Berlare	riolering Heikantstraat	13.173.000
Berlare	riolering Overheet, Konkel e. a.	12.273.000
Lochristi	wegen- en rioleringswerken in de Nieuwstraat	14.948.000
Totaal		114.948.000

III. Dossiers waarvoor de principiële belofte van toelage nog niet werd toegekend

Ingevolge de toepassing van de omzendbrief AW88-3 met betrekking tot het opstellen en het actualiseren van de Totaal Rioleringsplannen (TRP) van de gemeenten „Nieuwe Richtlijnen” Subsidiering van rioleringswerken, kunnen de bundels waarvoor op 1 januari 1988 geen belofte van toelage werd verleend niet meer volgens het oude systeem voor betoelaging in aanmerking komen.

Alle bundels werden dan ook naar de gemeentebesturen teruggezonden, die de werken ofwel kunnen financieren via het investeringsfonds, ofwel indien het beschikbare plafond wordt overschreden een nieuwe subsidie-aanvraag indienen.

Vraag nr. 82
van 7 juni 1988
van de heer J. CAUDRON

Denderriever — Bouw en kostprijs nieuwe sluis

De meer dan dertig jaar oude stuwsuis op de Dender te Geraardsbergen vertoont al geruime tijd allerlei defecten.

Wegens slijtage zorgen de schoven niet meer voor een perfecte dichting en is er permanent waterverlies.

Dikwijls staat het Denderwater in Geraardsbergen zo laag dat zelfs schepen met een diepgang van 1 meter nauwelijks nog doorkunnen. De maximaal toegelaten diepgang is anderhalve meter.

Wegens slijtage van de houten palen is het niet denkbeeldig dat de Geraardsbergse stuwsuis binnenkort instort.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister :

1. hoe ver het staat met de plannen voor een nieuwe sluis ;
2. wanneer komt deze nieuwe sluis er ;
3. de kostprijs van deze nieuwe sluis ?

Antwoord

Mag ik er de aandacht van het geachte lid op vestigen dat deze vraag niet behoort tot de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest. Aangezien de bouw van een nieuwe sluis op de Dender onder de bevoegdheid ressorteert van de nationale Regering, dient de vraag gericht aan de bevoegde Minister van de nationale Regering.

H. WECKX
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS
EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 14
van 18 mei 1988
van de heer J. CUYVERS

Multi-culturele pluralistische centra — Oprichting en samen werking met bestaande pedagogische centra

In de begrotingstoelichting van 1988 pleit de geachte Minister voor de oprichting van een geëigend bi-cultureel onderwijscentrum met een bestendig karakter. De Minister omschrijft de opdracht van het centrum als volgt :

„De opdracht van een dergelijk centrum moet erin bestaan een pedagogisch-didactisch begeleidingsteam ter beschikking te stellen van de scholen waar een bi-cultureel project loopt of opgestart wordt, of waar er relatief veel migrantenkinderen aanwezig zijn. Aldus zouden op halflange termijn een tiental Vlaamse bi-culturele scholen in Brussel begeleid kunnen worden met ca. 1.100 leerlingen van kleuter- tot en met lager onder-

wijs. Daarnaast zou het bi-cultureel centrum nog een tiental andere scholen met een relatief hoog aantal migrantenkinderen kunnen begeleiden inzake de Nederlandse taalverwerving. Hiermee zouden bijkomend een duizendtal kinderen, waarvan ongeveer de helft migranten, kunnen bereikt worden.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Is het, gezien de doelgroep van leerlingen tot verschillende culturen moet gerekend worden, niet beter de term „multi-cultureel centrum” te gebruiken ?
2. Aangezien het pedagogisch centrum bestendig scholen behorende tot verschillende onderwijsnetten moet bedienen, vindt de geachte Minister het dan niet meer aangewezen om het centrum uitdrukkelijk te karakteriseren als „pluralistisch” multi-cultureel centrum ?
3. Is het niet mogelijk op andere grote plaatsen in Vlaanderen met een grote verscheidenheid aan leerlingen, behorende tot uiteenlopende culturen, dergelijke multi-culturele pluralistische centra op te richten waar die nog niet bestaan of het toekomstige multi-cultureel pluralistisch centrum statutair te verplichten samen te werken met bestaande pedagogische centra, tot welk schoolnet die centra ook mogen behoren ?

Antwoord

Het bi-cultureel onderwijs zal zich richten tot alle Nederlandstalige scholen in Brussel die om begeleiding vragen bij het opstarten en toepassen van een aangepast pedagogisch concept of bij het aanleren van Nederlands als tweede taal in de scholen met een relatief groot aantal anderstaligen. In deze scholen zitten inderdaad verschillende nationaliteiten. Het Elkaar Ontmoetend Onderwijs en het bi-cultureel pedagogisch concept dat in Brussel toegepast wordt richt zich echter telkens tot één bepaalde groep van anderstaligen die geleidelijk geïntegreerd worden in het onderwijs in het Nederlands. Zo begeleidt de Foyer momenteel twee Italiaans-Nederlandse, een Spaans-Nederlandse, een Turks-Nederlandse en een Marokkaans-Nederlandse project.

Naar analogie van de terminologie gebruikt voor het pedagogisch concept ligt het gebruik van de benaming bi-cultureel onderwijscentrum voor de hand. Het zou evengoed intercultureel onderwijscentrum kunnen genoemd worden naargelang de inhoud die men wil geven aan de begrippen bi-cultureel, intercultureel of multicultureel.

2. Het is inderdaad mijn bedoeling om een pluralistische werking op te leggen aan het op te richten centrum. Meer nog dan het de naam „pluralistisch” te geven is het belangrijk erover te waken dat de feitelijke werking pluralistisch verloopt. Daarom zal aan de instelling aan wie de verantwoordelijkheid over het Centrum gegeven wordt de verplichting opgelegd worden een stuurgroep op te richten die pluralistisch samengesteld is uit deskundigen inzake taalverwerving en vertegenwoordigers van alle on-

derwijsnetten. De samenstelling van deze stuurgroep zal moeten meegedeeld worden aan de Gemeenschapsminister van Onderwijs en aan de Administratie voor Onderwijs en Permanente Vorming. De instelling waarmee de overeenkomst afgesloten wordt zal bovendien jaarlijks een werkingsverslag moeten opstellen waaruit blijkt aan welke scholen uit welk onderwijsnet ondersteuning gegeven is.

Binnen de vijf scholen waar momenteel een bi-cultureel project loopt zitten twee vrije scholen, één gemeentelijke en twee rijksscholen.

3. Ik ben er mij ten zeerste van bewust dat het probleem van het onderwijs voor migranten zich niet alleen in Brussel situeert. Het probleem is in het hoofdstedelijk gebied evenwel het scherpst omdat daar het grootste aantal migranten woont, zowel in verhouding tot het Rijk (24,5 %) als in verhouding tot de Brusselse bevolking (24 %). Daarenboven woont in Brussel een brede waaier van nationaliteiten, ieder met hun eigen integratieproblematiek. Bovenal heeft men er af te rekenen met het tweetalig karakter van het gebied en de concurrentiële positie ten opzichte van de Franstalige gemeenschap. Het pedagogisch concept dat in de bi-culturele scholen in Brussel toegepast wordt wijkt tot slot af van het concept dat in de andere Elkaar-Ontmoetend Onderwijsscholen (E.O.O.) wordt toegepast. Vandaar dat ik het verantwoord vind om voor Brussel een apart initiatief te nemen. Van de ervaring die hier opgedaan wordt, zowel organisatorisch als pedagogisch-didactisch kan achteraf op andere plaatsen gebruik gemaakt worden.

Binnen het Elkaar-Ontmoetend-Onderwijs-experiment werd door de Minister van Onderwijs beslist dat de bevoegde inspectie, de PMS-diensten, de Vernieuwd Lager Onderwijs-teams, de nationale, regionale en lokale stuurgroepen van E.O.O. en voor Limburg het Provinciaal Onthaalcentrum voor Gastarbeiders en voor Brussel de VZW Foyer instaan voor de begeleiding, de ondersteuning en evaluatie. Deze houden zich vooral bezig met de organisatorische kant van de zaak. De inhoudelijke pedagogische begeleiding gebeurt door een aantal BTK-ers per schoolnet.

Ik ben het met het geachte lid eens dat op het gebied van pedagogische begeleiding moet onderzocht worden hoe met de rijkspedagogische Centra en PMS-centra beter kan samengewerkt worden. Een eerste probleem hierbij is (momenteel) de verdeling tussen de nationale en regionale bevoegdheid.

De rijkspedagogische centra die opgericht werden naar aanleiding van de vernieuwing in het onderwijs en de PMS-centra hebben bovendien niet specifiek tot doel het onderwijs voor migranten te begeleiden en zijn daarvoor onvoldoende uitgerust.

De begeleiding ligt tevens verspreid over de verschillende netten. De vorige Minister voor Onderwijs (N) had wel een concept uitgewerkt om (naar Nederlands model) per regio een soort van Pedagogische Centra op te richten, waarin alle schoolnetten zouden betrokken worden en waarbinnen gezamen-

lijk afspraken zouden gemaakt worden over de prioriteiten binnen het onderwijs naar een bepaalde doelgroep toe. Dit concept is niet gerealiseerd kunnen worden.

Er zal in het kader van de vooropgestelde regionalisatie van het onderwijs opnieuw moeten onderzocht worden hoe de pedagogische begeleiding van scholen met relatief veel migrantenkinderen het best en op een bestendige manier kan georganiseerd worden.

E. BEYSEN
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN EN
RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 50
van 16 mei 1988
van de heer A. DE BEUL

Landschappelijk waardevolle agrarische gebieden —
Verbod inplanting niet-grondgebonden bedrijven

Volgens artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 (BS van 10 februari 1973) betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, gewijzigd door het Vlaamse Gewest bij koninklijk besluit van 13 december 1978 (BS van 13 januari 1979) zijn de „agrarische gebieden” onder meer bestemd voor de landbouw in de ruime zin.

In de toelichting lezen wij dat daaronder verstaan wordt : landbouw, veeteelt, akkerbouw, tuinbouw, vissteelt en analoge produktieactiviteiten die worden uitgeoefend met het oog op de verkoop aan derden.

Op diverse plaatsen in het Vlaamse land kan men vaststellen dat er steeds meer bedrijven gevestigd worden in het „agrarisch gebied” die in feite niet meer aan de grond gebonden zijn en een industrieel karakter vertonen (bijvoorbeeld bedrijven voor glastuinbouw) en bedrijven voor intensieve veeteelt (zoals bijvoorbeeld industriële varkensbedrijven).

Dergelijke bedrijven hebben vaak een milieubelastend karakter en ontsieren niet weinig ook onze landschappelijk meest waardevolle agrarische gebieden.

Kan de geachte Minister niet overwegen de nieuwe vestigingen van dergelijke — in feite industriële — bedrijven radicaal te verbieden in de zones welke op de gewestplannen zijn aangegeven als „landschappelijk waardevolle agrarische gebieden”.

Het volstaat daartoe te preciseren dat de agrarische gebieden die de aanduiding „landschappelijk waardevol” kregen, enkel bestemd zijn voor grondgebonden „landbouw in de ruime zin”.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid vooreerst enige toelichting te verschaffen omtrent de wijze waarop aanvragen in de diverse agrarische gebieden behandeld worden.

1. In de agrarische gebieden in het algemeen worden ten behoeve van de landbouw in ruime zin werken en handelingen toegelaten, voor zover deze stroken met de oogpunten van waaruit de gewestplannen werden ontworpen. Deze zijn, volgens artikel 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, zowel economisch, sociaal en esthetisch als 's lands natuurschoon ongeschonden te bewaren.

Dit betekent in concreto, dat alle aanvragen zowel vanuit het economische, als vanuit het sociale, het esthetische en 's lands natuurschoon moeten getoetst worden. Hierbij is dus vanuit ruimtelijke ordening niet alleen het natuurschoon en het esthetische, maar evenzeer het sociale en het economische van belang, onder andere de leefbaarheid van het bedrijf.

2. In de agrarische gebieden met landschappelijke waarde moet daarenboven, volgens artikel 15 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de gewestplannen, bij de toetsing de landschappelijke waarde doorwegen, in die zin dat de schoonheidswaarde van het landschap er niet mag in het gedrang gebracht worden.
3. Tenslotte zijn er nog een aantal gewestplannen met een bijzonder voorschrift om, in agrarische gebieden met ecologische waarde en valleigebieden, alleen werken toe te laten die het specifiek milieu van planten en dieren én de landschappelijke waarde niet schaden. Het betrokken bijzonder voorschrift van Turnhout en Herentals-Mol verbiedt bovendien nieuwe niet-grondgebonden landbouwbedrijven.

Wat het voorstel van het geachte lid betreft acht ik het niet wenselijk om een algemeen bouwverbod voor „bedrijven die niet meer aan de grond gebonden zijn en een industrieel karakter vertonen en voor bedrijven van intensieve veeteelt” in alle landschappelijk waardevolle gebieden in te voeren. Ik geef wel de opdracht aan mijn administratie om de gestelde problematiek in al zijn complexiteit te onderzoeken en mij de resultaten over te leggen.

Vraag nr. 51
van 16 mei 1988
van de heer G. MOMMERENCY

Opbouwen op terrasdaken van gebouwen — Naleving voorschriften inzake brandveiligheid

Bij het bouwen van appartementsgebouwen worden vaak allerhande kanalen waaronder stortkokers, luchtkokers, liftkokers, schouwen en dergelijke voorzien welke boven de dakvlakken uitsteken.

De ministeriële omzendbrief van 5 augustus 1965 nr. 41 gewijzigd door nr. 41 — bs van 6 maart 1967 inzake opbouwen op terrasdaken van gebouwen, technische bouwlaag, bepaalt in punt 2 van de eisen inzake technische bouwlagen dat alle opbouwen in de extra bouwlaag moeten worden verborgen en geen enkele er mag

boven uitreiken. Dit brengt mede dat de schoorstenen en verluchtungskanalen zich niet in de vrije strook zoals bepaald in punt 1 mogen bevinden.

Niettegenstaande voormelde omzendbrief van toepassing is bepaald de NBN 521-202, brandbeveiliging in de gebouwen, hoge en middelhoge gebouwen algemene eisen, in punt 5.1.4.1. dat de verluchtungsbus van de stortkoker ten minste 1 m boven het dakniveau moet uitsteken.

Hoe dient een dergelijke situatie opgelost ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Eenzijds is het inderdaad zo dat de norm NBN 521-202 onder punt 5.1.4.1. oplegt dat de „verluchtungsbus van de stortkoker ten minste 1 m boven het dakniveau moet uitsteken.” .

Anderzijds wijzigt omzendbrief nr. 4lbis van 6 maart 1967 punt 2 van omzendbrief nr. 41 van 5 augustus 1965 als volgt : „Dit brengt mee dat de schoorstenen en verluchtungskanalen zich niet in de vrije strook zoals bepaald in punt 1, mogen bevinden. ”

Het is bijgevolg de taak van de ontwerper van het gebouw er voor te zorgen dat de opgelegde verluchtungsbus van de stortkoker zich binnen de zone van de extra bouwlaag bevindt.

Vraag nr. 53
van 24 mei 1988
van de heer L. VANVELTHOVEN

Aanleg golfterrein te Steenokkerzeel — Advies AROL en beteugeling bouwvertredingen

Sinds 1 augustus 1985 is de VZW Brabantse Golf in Steenokkerzeel (voorheen Melsbroek) begonnen met de aanleg van een sterk omstreden golfterrein.

Graag had ik van de heer Minister vernomen welke de huidige stand van zaken is. In dat verband ben ik zo vrij de volgende vragen te stellen.

1. Werd door de VZW Brabantse Golf een aanvraag ingediend tot het bekomen van een stedenbouwkundig attest nr. 2 voor de aanleg van een golfterrein in park-, landbouw- en bosgebied te Steenokkerzeel ?
2. Desgevallend, welk was het antwoord van AROL hierop ?
3. Werden er sinds 1 augustus 1985 tot op heden op kwestieuze plaats bouwvertredingen vastgesteld ? Welke ?
4. Voor welke overtredingen werd er door de Vlaamse Gemeenschap herstel in de vorige toestand gevorderd ?
5. Voor welke werken werd er door de VZW Brabantse Golf een vergunning aangevraagd ?

6. Welke regelmatige vergunningen werden tot op heden afgegeven ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Door de VZW Brabantse Golf werd een vraag ingediend tot het bekomen van een stedenbouwkundig attest nr. 2 voor de aanleg van een golfterrein in park-, landbouw- en bosgebied te Steenokkerzeel.
2. Het advies van AROL was negatief.
3. Op basis van de wet op de Stedenbouw werd sinds 1 augustus 1985 :
 1. PV opgemaakt op 3 december 1986 in verband met het oprichten van een tribune ;
 2. PV opgemaakt op 3 juli 1986 in verband met de reliëfwijzigingen ;
 3. PV opgemaakt op 1 augustus 1987 in verband met grondwerken — reliëfwijzigingen ;
 4. PV opgemaakt op 8 september 1987 in verband met grondwerken — reliëfwijzigingen.
4. Wat betreft dit punt zie ik mij genoodzaakt het geachte lid te wijzen op het antwoord gegeven door mijn geachte voorganger, naar aanleiding van de vraag door uzelf gesteld op 14 oktober 1987.
5. Door de VZW Brabantse Golf werd een vergunning aangevraagd voor de verbouwing van het kasteel tot clubhuis.
6. Op 13 januari 1988 werd door mijn geachte voorganger een vergunning afgegeven voor de hogervermelde verbouwingen conform de bijbehorende plannen.

Vraag nr. 54

van 26 mei 1988

van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Noodopslagplaatsen voor mestoverschotten — Stedenbouwkundige voorschriften

Geconfronteerd met overvolle mestkelders als gevolg van buitengewoon ongunstige weersomstandigheden in het recente verleden, waren een aantal landbouwers genoodzaakt tijdelijke noodopslagplaatsen aan te leggen voor het overtollige mest. Deze noodopslagplaatsen in de vorm van tijdelijke noodfoliebassins werden met de meeste zorgvuldigheid geconstrueerd, gaven blijkbaar geen aanleiding tot welkdanige constructiemoeilijkheden dan ook en waren voor mens en milieu volkomen veilig.

Mij werd echter gemeld dat sommige gemeentebesturen geen raad wisten met de vraag of voor deze tijdelijke constructies een bouwvergunning moest en mocht worden afgegeven, aan welke voorwaarden de aanvraag en de constructie hoorden te voldoen om te kunnen worden toegelaten en welke „instanties” adviezen moesten verlenen.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij over bedoelde vragen informeren en mij mededelen of hieromtrent ten behoeve van de gemeentebesturen instructies werden verstrekt of voor de toekomst zullen verstrekt worden.

Antwoord

In antwoord op haar vraag van 26 mei 1988 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de kwestieuze werken — noodopslagplaatsen voor het overtollig mest — principieel als vergunningsplichtig moeten worden beschouwd. Deze werken zijn niet opgenomen in de limitatief vastgestelde lijst van die werken of handelingen die wegens hun geringe omvang krachtens artikel 44, § 2 van de gewijzigde wet op de stedenbouw bij besluit van de Executieve (K.B.) van deze vergunningsplicht werden ontheven. Wel kan men stellen dat voor deze werken, die in de eigenlijke zin van het woord niet voor bouwwerken kunnen doorgaan, volgens de vraag hoofdzakelijk grondwerken, noch de conceptie, noch de deskundige medewerking van een architect bij de uitvoering nodig is. Trouwens artikel 1 van het koninklijk besluit van 16 december 1971, later gewijzigd en aangevuld, betreffende werken en handelingen van geringe omvang, stelt van deze medewerking vrij : „1° — ontbossen, het reliëf van de bodem merkelijk wijzigen.” Derhalve kan worden gezegd dat voor dergelijke werken wel een bouwtoelating nodig is, maar dat de medewerking van een architect niet noodzakelijk is.

Vraag nr. 60

van 2 juni 1988

van de heer H. SUYKERBUYK

Fusie van gemeenten — Bijsturing

Acht de Minister het niet aangewezen het dossier, dat reeds jaren sluimert, met betrekking tot de grenscorrecties, een noodzakelijke follow-up van de grote fusieoperatie van gemeenten in 1977, opnieuw ter hand te nemen.

De zeer vele, weliswaar geringe aanpassingen en zogenaamde schoonheidsfouten, zijn in totaal toch voor vele duizenden bewoners zoveel mogelijkheden om aangesloten te worden bij de sinds 1977 nieuwgeschapen fusie-entiteit. Ook voor een aantal eigendommen, die hoewel niets met bewoning te maken hebben, lijken de aangevraagde correcties — bijaldien ze gegrond zijn — om bijvoorbeeld economische redenen gewenst.

Kan de Minister mededelen welke initiatieven hij ter zake op het getouw heeft staan ?

Kan de Minister zijn standpunt ter zake alleszins mededelen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat, ingevolge artikel 3 van de Grondwet die bepaalt dat in de grenzen van het Rijk, de provincies en de gemeenten geen verandering of correctie kan worden aangebracht dan krachtens een wet, ik van oordeel ben dat deze materie een uitsluitend nationale bevoegdheid heeft.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69, 5)

P. DEWAEL
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 55
van 21 april 1988
van de heer J. SAUWENS

Kerkorgels — Restauratie

In Limburg is er heel wat beroering ontstaan omtrent de schandalige toestand van de kerkorgels.

Mag ik van u vernemen welke bedragen van 1970 tot op heden zijn betoelaagd tot herstel van kerkorgels in de vijf Vlaamse provincies, per dienstjaar ?

Hoeveel aanvragen tot restauratie zijn thans in behandeling bij de Commissie van Monumenten en Landschappen ? Welke sommen voorziet u tot betoelaging dit jaar ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag aangaande de restauratie van kerkorgels in Limburg, kan ik het geachte lid mededelen dat het hier om een eertijds nationale materie gaat, die nadien naar de Gewesten werd overgedragen, doch die slechts sinds januari 1986 tot mijn bevoegdheid, als Gemeenschapsminister van Cultuur, behoort.

Ik heb mijn administratie inmiddels belast de door het geachte lid gevraagde gegevens te verzamelen.

Zodra deze in mijn bezit zijn, zal ik het geachte lid daarvan in kennis stellen.

Tot slot wil ik het geachte lid doen opmerken dat ingevolge de toepassing van het Besluit van de Vlaamse Executieve dd. 28 oktober 1987 (BS 28 november 1987) houdende vaststelling van de procedure inzake de subsidiëring van bepaalde werken, leveringen en diensten die door of op initiatief van regionale of lokale besturen of ermee gelijkgestelde rechtspersonen worden uitgevoerd, ook alle subsidie-aanvragen voor orgelrestauraties vervallen werden verklaard.

De opdrachtgevende besturen dienen thans een nieuwe aanvraag in te dienen voor het bekomen van subsidie volgens de onderrichtingen vervat in voormeld besluit. Tot op heden werd één nieuwe aanvraag ingediend, met name de subsidieaanvraag voor de restauratie van het orgel van de kerk O.-L.-Vrouw Bezoeking te Esse-ne, thans Affligem.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 69, 5)

P. DEWAEL
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 62
van 6 mei 1988
van de heer G. ANNEMANS

BRT-uitzending 1 mei — Objectiviteit

Op 1 mei werd door de BRT op zijn twee netten een programma uitgezonden dat mocht gelden als een in al zijn aspecten duidelijk SP-programma en dat zelfs door de SP zelf niet zo uitdrukkelijk zou zijn gewijd aan zichzelf indien het om een programma door derden zou zijn gegaan.

Acht de Minister deze handelwijze verenigbaar met het statuut van de BRT ? Heeft de Minister weet van een onderzoek in die zin ?

Vraag nr. 63
van 9 mei 1988
van de heer G. CARDOEN

Kaatsport — Ondersteuning via radio en televisie

De kaatsport is uiteraard als nationale sport niet vatbaar voor erkenning of subsidiëring op basis van het decreet van 2 maart 1977. Unitaire bonden komen hiervoor niet in aanmerking.

Toch blijf ik aandringen op enige ondersteuning via de Vlaamse media, en meer bepaald radio en TV.

Terwijl de RTBF regelmatig en om de week zowel de uitslagen als op de gewestelijke zender commentaar levert rond de kaatsport, voelen wij ons als Vlamingen op dat vlak achteruitgesteld.

De kaatsport leeft ook in een aantal Vlaamse regio's en lokt als echte volkssport duizenden supporters.

Mijn vraag komt hierop neer :

1. Kan de BRT precies zoals bij de RTBF de kaatsport niet wat meer aanmoedigen en in de belangstelling brengen ?
2. Het argument van laattijdig beëindigen van de kaatswedstrijden gaat niet op, als men weet dat de uitslagen van de nationale afdeling ook in een latere uitzending op de avond of sportmededeling kan geschieden.

3. Dienen de Vlaamse kaatsliefhebbers zich blijven af te stemmen op de RTBF-uitzendingen ?

Vraag nr. 67
van 16 mei 1988
van de heer M. DESUTTER

VCGT en OPT — Steunverlening door Europese Fonds voor Regionale Ontwikkeling, Europees Sociaal Fonds en BDBH

Graag vernam ik in welke mate het VCGT zoals het OPT in de loop van het jaar 1987 beroep gedaan heeft en medewerking verkregen heeft van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds en de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel.

Vraag nr. 68
van 16 mei 1988
van de heer M. DESUTTER

VZW's erkend door VCGT — Subsidiëring

Graag vernam ik welke subsidies per provincies toegekend werden voor de door het VCGT erkende VZW's met een toeristisch doel en voor de lokale besturen op basis van het koninklijk besluit van 14 februari 1967.

Vraag nr. 69
van 16 mei 1988
van de heer M. DESUTTER

Sociaal en jeugdtoerisme — Realisaties in 1987 en 1988

Graag vernam ik welke de belangrijkste sociaal-toeristische realisaties waren voor 1987 en wat in 1988 voorzien wordt respectievelijk voor het sociaal en jeugdtoerisme.

Vraag nr. 70
van 16 mei 1988
van de heer M. DESUTTER

Toerisme — Stimuli voor Limburg en Oostende

In 1986 werd een speciale inspanning gedaan voor de toeristische ontwikkeling van de provincie Limburg.

Deze provincie kreeg 61% van de uitgaven ter zake.

Werd deze speciale inspanning verdergezet in 1987 ? Wordt deze aangehouden in 1988 ?

Meent u niet dat andere regio's met hoge tewerkstelling zoals de regio Oostende en de Westhoek ook een speciale inspanning voor hun toeristische ontwikkeling zouden mogen ontvangen ?

Het zou mij tevens genoeg doen te mogen vernemen wat voor deze twee genoemde regio's ter zake in 1987 gedaan werd en voor 1988 wordt voorzien.

Vraag nr. 75
van 18 mei 1988
van de heer F. VANDENBROUCKE

Zoutleeuw — Beveiliging roerend en onroerend beschermd cultureel patrimonium

Kan de geachte Minister mij de lijst mededelen van het roerend en onroerend patrimonium van de stad Zoutleeuw, alsmede :

1. de datum van aanvraag en goedkeuring van de beoelaging ;
2. het bedrag van de uit te voeren werken waarvoor een betoelaging werd aangevraagd ;
3. het bedrag en/of het percentage van de betoelaging betreffende werken aan of ter beveiliging van beschermde voorwerpen.

Vraag nr. 76
van 18 mei 1988
van de heer A. DE BEUL

Conventie over de Bescherming van het Cultureel en Natuurlijk Wereldpatrimonium — Goedkeuring

Op 16 november 1972 keurde de Algemene Vergadering van de Unesco de Conventie goed over de Bescherming van het Cultureel en Natuurlijk Wereldpatrimonium.

In 1975 werd naar aanleiding van het monumentenjaar door de Belgische afdeling van Icomos (Internationale Raad voor Monumenten en Landschappen) bij de Belgische autoriteiten aangedrongen op goedkeuring van deze Conventie. In 1978 en ook nog in de daaropvolgende jaren drongen zowel Unesco als Icomos bij België aan op ratificering en zelfs op vandaag, 15 jaar later is deze Conventie nog steeds niet geratificeerd.

Ingevolge artikel 16 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 verlenen de gemeenschapsraden hun instemming met de culturele akkoorden.

In een persartikel lezen wij dat de Minister van Buitenlandse Betrekkingen reeds sedert vele jaren alle nodige stukken, kant en klaar voor het indienen bij de Raden, aan de verantwoordelijke Ministers van Cultuur zou hebben overgemaakt.

Graag vernam ik dan ook van de Minister :

1. of het waar is dat het dossier door Buitenlandse Betrekkingen werd overgemaakt aan de bevoegde diensten ;
2. zo ja, wat de redenen zijn voor het uitstel van goedkeuring door de Vlaamse Raad ;
3. wanneer mag de Vlaamse Raad de indiening van de bovengenoemde Conventie door de Gemeenschapsexecutieve verwachten ?

Vraag nr. 77
van 18 mei 1988
van de heer A. DE BEUL

Dienst voor openbaar bibliotheekwerk — Examens voor kandidaat-bibliothecarissen

Regelmatig worden door de dienst voor openbaar bibliotheekwerk op diverse plaatsen in Vlaanderen leergangen ingericht voor kandidaat-bibliothecarissen.

Graag vernam ik van de Minister :

1. hoeveel dergelijke leergangen werden ingericht de jongste 10 jaar ;
2. hoeveel akten van bekwaamheid tot het houden van een openbare bibliotheek werden uitgereikt aan de geslaagde cursisten van deze leergangen ?

Vraag nr. 78
van 20 mei 1988
van de heer W. VAN DURME

Beschermd landschap Scheldemeers — Beteugeling illegale reliëfwijziging

Het landschap Scheldemeers, gelegen op het grondgebied van Merelbeke-Schelderode, werd beschermd bij koninklijk besluit van 4 november 1981 om esthetische en wetenschappelijke redenen. De esthetische kwaliteit van het landschap wordt gevormd door de invloed van verscheidene elementen waaronder de regelmatige

overstromingen. De wetenschappelijke waarde wordt bepaald door de typische vegetatie die eigen is aan dit gebied.

Recentelijk werd een overtreding vastgesteld in dit beschermde landschap. Er werd een illegale reliëfwijziging uitgevoerd op het perceel (kad.) 6e Afdeling, sectie A, perceel nr. 74. Op een oppervlakte van 2.107 m² werd een ophoging van ongeveer 57 cm aangebracht, hoofdzakelijk bestaande uit inerte materialen. De inhoud der aanvulling bedraagt 575 m³. De overtreding, die een nefast gevolg heeft, zowel voor de esthetische (landschapsscenografisch) als voor de wetenschappelijke waarde van het gebied, werd vastgesteld door de Schepen van Leefmilieu van Merelbeke, die klacht indiende bij het gerecht.

Kan de heer Minister mij antwoorden op de volgende vraag.

Waarom heeft de Minister plots besloten zich niet verder burgerlijke partij te stellen nadat :

- de Procureur het dossier overgemaakt heeft aan AROL ;
- AROL als dusdanig de overtreding op het beschermd landschap heeft erkend ;
- AROL het dossier heeft doorgezonden naar de juridische dienst van de Vlaamse Gemeenschap, met de vraag een rechtsprocedure te starten ;
- de advocaat van de Vlaamse Gemeenschap reeds akkoord was om de procedure in te leiden ?